

Amit a betörő gondol:

„Igen, megnézem vannak-e a kocsibejáródon, vagy a postaládádban újságok. Néha még egy szórólapot is odateszek, hogy lássam, mennyi idő múlva veszed el onnan.”

„A három dolog, amit a legjobban utálok: a hangos kutyák, a mozgásérzékelős lámpák és a kíváncsiskodó szomszédok.”

„Egy hangos zene vagy rádió jobban elriaszt, mint a legjobb riasztórendszerek. A csend és a sötét jelzi, hogy nem vagy otthon!”

„Igazad van, nincs időm arra, hogy feltörjem a széfed. Viszont elviszem magammal, ha nincs lecsavarozva.”

„Tényleg az gondolod, hogy nem nézek bele a fehéreneműs fiókodba? Ugyanúgy belenézek, ahogy a ruhásszekrényedbe, az éjjeliszekrényedbe és a gyógyszeres fiókodba.”

„Köszönöm, hogy a kézitáskádat az előszoba fogasra akasztod. Csak le kell emelnem onnan.”

„Először mindig bekopogok. Ha ajtót nyitasz, útbaigazítást kérek, vagy felajánlom, hogy kisebb javítási munkát elvégzek. Könnyen a bizalmadba férközöm.”

„A rossz idő nem riaszt el a munkától. Esőben legalább nem leselkednek a szomszédok.”

„A riasztó csak akkor akadály, ha használod is. Ha anélkül mész el otthonról, hogy beüzemelnéd, biztosan bejutok az otthonodba.”

„A magas kerítést külön köszönöm, nekem építetted. Ha átugrom rajta, már nyugodtan tehetek bármit, nem látnak be.”

„Úgy mentél el otthonról, hogy nyitva hagytad az ablakot? Neked friss levegő, nekem egy meghívás. Jelzem, a kamra ablak sem jelent kihívást!”

„Örülök, hogy megosztod a nyaralásod képeit a Facebookon. Így már tudom, hogy nem vagy otthon.”

„Télen az érintetlen hó a házad körül egyértelmű jel arra, hogy távol vagy. Örülök, hogy nem jutott eszedbe megkérni egy szomszédot, hogy csináljon autó- és lábnyomokat a bejáródra.”

